

קרב האחרון

העלון החודשי לחיילי צבאות ה'
א"י 2 חודש סבת ה'תשפ"ו

אילה כול אויפגט איתרם טוב, חיילי צבאות ה'

היקריים!

זם החודש הכנו לכם זאיון מוסקע ועמוס בתוקן, כמיטב
המסורת של קעמפ זן ישראל נתיבות.

בחודש זה חאיה כמה ימים מיוחדים, בהם - ה'
טבת, כיוסא זה פסק בית המשפט בארה"ב סספריית
חב"ד שייכת ארכי, לאחר שנזנכו ממנה הרבה ספרים.
הרכי הכריז על יוסא זה כחז הספרים, בו עלינו להתחזק
באימוד התורה ובקניית ספרי קודש. הרכי אף חילק דואר
מיוחד לכל ילד וילדה על מנת שיסתמטו בו אקניית ספרים!

זם כ"ד טבת, יוסא ההילולאן של בעל התניא, האדמו"ר
הזקן, חל בחודש זה. יוסא זה מסוזל אישועה, ולהתחזקות
באימוד ובהליכה בדרכי החסידות (ואפילו אחד מאנשי
הצוות של הקעמפ (אטעבר) התחתן כיוסא מיוחד זה...).

ובעל"ה, כלכות כל המעשים הטובים של חיילי צבאות
ה' - נזכה אצאולה האמיתית והשלימה! להתראות בבית
המקדש השלישי!!!

המערב

שימו לב:

הדוא"ל מיועד לשליחת תגובות, פתרונות
ובקשות לשליחת העלון במייל בלבד!

תוכן העניינים:

- דבר הרמטכ"ל - 3
- סודות מהקלסר השחור - 4
- חדשות מהשטח - 5
- סיפור מתח בהמשכים - 6
- סיפור חסידי - 8
- מאחורי הדמות - 9
- לקסיקעמפ - 10
- קעמפאקשן - 11

יוצא לאור ע"י

צוות גן ישראל נתיבות ה'תשפ"ה

מנהל: הרב מענדי יעקובוביץ'

מערכת: צוות גן ישראל נתיבות

דוא"ל: hakravhaacharon@gmail.com

כל מועדי השנה מרומזים בפרשיות התורה שנקראות בזמן שהמועדים חלים. גם ימי-הולדת וימי-הילולא של צדיקים נרמזים בפרשיות השבוע שבו הם חלים.

כ"ד טבת, יום-ההילולא של כ"ק אדמו"ר הזקן, חל בשבוע של פרשת 'וארא'. בפרשת וארא ישנו רמז למעשיו, תורתו ועבודתו של אדמו"ר הזקן. בשמו של אדמו"ר הזקן מרומז אור - שני אור, תוכן שמו הוא הארה. שם הפרשה הוא וארא - גילוי. תוכן המילה וארא' דומה לפעולות האור: האור אינו מוסיף דברים חדשים, אלא רק מאיר את מה שכבר ישנו עוד מקודם. האור מאפשר לראות את הדברים. באמצעות האור מתגלה כל מה שישנו - 'וארא'. אדמו"ר הזקן נקרא שניאור - שני אורות. שמו רומז לשני האורות - אורה של תורת הנגלה ואורה של תורת הנסתר, תורת החסידות.

ואכן, בפרשת וארא מרומז הענין של שני אורות. המילה וארא מורכבת מהאותיות אור-א. שלוש האותיות הראשונות של המילה וארא: ו, א, ר, מרכיבות את המילה המפורשת אור - רמז לאור של תורת הנגלה. והאות האחרונה - א, היא ראשי-תיבות של המילה אור. המילה אור כולה מסתתרת בראשי התיבות שלה, באות א' - רמז לאור של תורת הנסתר.

עד אדמו"ר הזקן תורת הנסתר הייתה דבר קשה להשגה. כאשר הוא הסביר אותה בדרגה שניתנת להבנה - חכמה, בינה ודעת - ובכך יסד את חסידות חב"ד - הוא גרם לכך שכל אחד יוכל להבין חסידות בשכלו.

אדמו"ר הזקן חיבר גם את השולחן-ערוך 'הלכות בטעמיהן'. הוא כתב את ההלכות כך, שמי שלומד לא רק ידע כיצד עליו לנהוג, אלא גם יבין את ההלכות.

מעלתו המיוחדת של אדמו"ר הזקן מרומזת בשמו - שניאור - הוא האיר גם בתורת הנגלה וגם בתורת הנסתר. מהו ענין האור? - כשאדם לומד ענין מסוים, והוא מבין אותו בשכלו, נעשה הענין נהיר לפניו, פתוח וגלוי עבורו. הענין נעשה לו מואר. הענין הזה אותו למד עתה היה קיים עוד קודם, אך מי שסרם למד לא רואה אותו. זה שלמד, והבין את הענין לאמיתו, רואה את הענין הנלמד כפי שהוא. הענין גלוי ופתוח לפניו - 'וארא'.

זוהי עבודתו המיוחדת של אדמו"ר הזקן: להאיר לכל יהודי בשני אורות: אור הנגלה ואור הנסתר. הוא אפשר לתורה - שהייתה קיימת עוד קודם - להתגלות לכל יהודי, להיות פתוחה וגלויה לפניו. אדמו"ר הזקן גרם לכך שכל יהודי יוכל ללמוד תורה ולהבין אותה עד שתהיה מוארת בעיניו.

(מעובד ע"פ 'לקוטי שיחות' חלק כ"ו עמ' 42-40)

המילה

סודי ביותר (!)

תקציר: שבוע לפני הקעמפ - והנהלת הקעמפ עדיין לא מוכנה לקראת הקיץ. כצעד אחרון - מכריזים המנהלים על מינוי איש צוות שיהיה אחראי על התקדמות העבודה.

אל החדר נכנסו באחת ארבעה נטולי משקפיים לבושי שחורים מכף רגל ועד ראש, צועדים בצורה מאיימת היישר לכיוון השולחן שבמרכזו.

"משהו מצחיק אותך???" רתח אחד מהם, גבוה ורזה.

גנרל שני, עם פרצוף של גנרל ותיק, כזה שמבין בתחום - דפק על השולחן בחזקה. לשמע האות - התכנסו סביבו שאר הגנרלים - והחלו להתלחשש ביניהם (מאחורי הקלסרים כמובן). המרכז שמוליק ניסה לנצל את ההזדמנות להכניס עוד חתיכת צ'יפס לפה - אבל הרעש שעשתה השקית רק החריף את המצב. גנרל אחר, בעל קול חזק במיוחד - צעק "דממה!!!", והמנורה שהבהבה לה בתקרה יותר משלושים שנה - התרסקה מרוב פחד היישר אל תוך צלחת התפוזים שעל השולחן. שבריה הפכו את סמל הקעמפ שעל חולצות המנהלים לכתם צהוב וריחני (אומרים שאחד הקצ"לים אהב את זה, ואולי שנה הבאה יסתובבו הקצ"לים עם כתם בצבע תפוז על החולצה).

לאחר שלוש דקות של שקט - הגנרל הרביעי טפח על כרסו בשביעות רצון, כחכה בגרונה, סלסל בשפמו - והחל לפרוש את תכנית העבודה של הקעמפ מול עיניהם המשתאות של הצוות. "מרגע זה והלאה - כולם ללא יוצא מן הכלל - יוצאים לבלוש אחרי החיילים של הקעמפ.

תוך חצי שעה אני רוצה לדעת כמה נשימות הם נושמים בדקה, מה הם הכי לא אוהבים לאכול והאם צבע העיניים שלהם - משתלב עם צבע הגרביים שלהם.

בינתיים אנחנו נהפוך את החדר הזה למקום מעט יותר נורמלי, בלי השולחן המוזר הזה, למשל. ברור?"

הנוכחים יצאו מהחדר למשימה אבלים וחפויי ראש. לאחר חצי שעה, כשחזרו, הם לא זיהו את המקום: הקירות נצבעו בשחור, ולפני שהספיקו להיכנס פנימה - הדלת נסגרה מול עיניהם הנדהמות, מותירים אותם פעורי פה אל מול השלט שממנו פחדו תמיד:

"גנרליה. בניסה למורשים בלבד!!!"

זהו אם כן, סודה של הגנרליה על קצה הכפית,

מקלסרו השחור של הגנרל שאסור לומר את שמו.

חדשות מהשטח

בייט כסלו, ראש השנה לחסידות - נערך מפגש סיידת מיוחד של סיידת 111 ובית חב"ד בשכונת נווה שרון בעיר.
במפגש נכחו קצין הלימודים שניאור כהן ואיתו המפקדים המסורים של הסיידת - יוסי סלומון ומענדי קרישבסקי, שהעלו עם החיילים זיכרונות מהקעמפ וניגנו יחדיו משירי הקעמפ ומניגוני בעל ההילולא.
הרב ניסים יצחק שליט"א כיבד את האירוע בנוכחותו, וסיפר לחיילים את סיפור המאסר והגאולה של בעל התניא.
כה לחי!

צילום: שניאור כהן | תודה לבית חב"ד נווה שרון על האירוח

להשמיד את

כ"ג אב תשפ"ה נתיבות

יאיר מביט על הרשימה ועל המזוודה לסירוגין, מוודא שאכן לא שכח שום דבר ממה שהתבקש להביא לטיול. "יאיר, קצת הגזמת..." אמר אביו, שבדיוק נכנס אל החדר בזמן שיאיר היה שקוע באריזה. "זאת הפעם השלישית שאתה בודק שלא שכחת כלום!" "אני יודע... זה פשוט בגלל הלחץ. זאת הפעם הראשונה שאני יוצא לטיול של שלושה ימים מחוץ לבית..." "שטויות" ביטל אביו "אתה תהנה מהטיול הזה עד הגג, אין לך מה להיות בלחץ. וסמוך עלי - לא שכחת שום דבר... רגע! בעצם כן שכחנו משהו..." "אבא הוציא מכיסו מטבע של חמישה שקלים - ונתן ליאיר. "אבא, אני לא צריך. נתת לי כבר דמי כיס לנסיעה!" "לא יאיר, זה לא דמי כיס. זו שליחות מצווה". "שליחות מצווה?" -שאל יאיר - "מה זה?" "שליחות מצווה זה סכום כסף שנותנים לאדם שנוסע למקום רחוק או להרבה זמן -כסגולה לשמירה מהסכנות שבדרך" הסביר אבא. "כך זה עובד: אני ממנה אותך לשים את המטבע הזה בקופת צדקה במקום שאליו תגיע, וכך אתה הופך להיות לא רק מטייל חביב - אלא שליח לדבר מצווה! וחכמים אמרו: "שלוחי מצווה - אינם ניזוקין". כך למעשה אתה הופך את הטיול -לשליחות ו..." "אבא, מתקשרים אליך" אמר יאיר, קוטע באחת את ההסבר הארוך. "הטלפון מצלצל כבר דקה ברצף..." אבא הרים את הטלפון ופנה לצאת מהחדר - אלא שאז הסתובב ונתן ליאיר את הטלפון. "קח, זה בשבילך".

אייר תשנ"ה

גוסטב עמד בקצה המגרש השומם, שעה שהגיע אליו הארמני הזקן ולחץ את ידו בהתרגשות. "אני מקווה שהמגרש אכן ממוקם באזור שקט" אמר גוסטב, "אחרי הכל אני חדש כאן ואני לא מכיר את העיר". הזקן הנהן בראשו ולחש: "אתה עושה עסקה טובה. אני בשונה ממך כן מכיר את העיר" הניח הזקן את ידו על חזהו. "אני גר פה בנצרת כבר חמישים שנה. אתה רואה את הבניינים שמה? אני עוד זוכר את הפחון של המכולת שהיה שם לפני..." גוסטב הנהן בעצבנות מה, הוציא מכיסו חבילת שטרות - ומסר לזקן. "ובכן" הכריז הזקן בטקסיות "המגרש שלך. ברכותי!" ופנה לדרכו. "רגע" אמר גוסטב בקול שקט, עוצר את הארמני מהליכתו.

תקציר: גוסטב מקבל את ברכת האפיפיור למזימתו המיסיונרית. תאונה קטלנית תולשת את יוסי מחיקה החם של משפחתו ועתידו לוטה בערפל. שלושת מצטייני הקעמפ מקבלים את הפרס הגדול - טיול לצפון.

השמד

"אני מזכיר לך: שום מילה על העסקה הזו! אני רוצה שה"ארגון מתן בסתר" שלי יישאר כזה, ושאר אחד לא יידע על קיומו." "תרגע, תרגע" אמר הזקן "זה סוכם וזה גם נכנס לחוזה: מילה אחת יוצאת ממני או שמישהו יידע על כך באיזושהי דרך - ואתה מקבל ממני חמש מיליון דולר פיצויים". גוסטב הנהן קלות, מאשר את דבריו. הארמני הכניס את המזומנים לכיס - ופנה לדרכו. גוסטב נשאר לעמוד שם דקה או שתיים, ואז הלך - כדרכו מתי שהוא רוצה לחגוג - למסעדת יין יוקרתית, שם הוא שחזר לעצמו את עשרת השנים האחרונות בהם עלה אט אט במדרגות הכמורה, הסתובב במסדרונות הכנסייה וטווה לעצמו את התכנית המהפכנית לחינוכם מחדש של ילדי ישראל. זכר הפגישה עם האפיפיור הרחיב גם הוא את ליבו, וברכת האפיפיור הקלה מעליו את הלחץ. "אני יכול להיות רגוע" חשב לעצמו, "אם הכל ילך לפי התוכנית - עוד 30 שנה יגדל דור חדש של ילדים מנותקי זהות יהודית, שיהוו כר פורה לפעולות המיסיון" חיכך גוסטב את ידיו בהנאה. "עכשיו הכל מתחיל".

כעבור שנה.

לאחר שנה של עבודה קשה - קצר גוסטב הצלחה ראשונה. עשרות מיסיונרים חשאים נהרו לבונקר הסודי בעקבות הטלפון שקיבלו אמש מהוותיקן. הטלפון שידר מסר דחוף מהאפיפיור לפיו כל המיסיונרים צריכים להתייצב בבונקר החדש שנבנה בנצרת לשם אסיפה חשאית עם נציגו האישי לארץ ישראל גוסטב דה פוצונו. כשהגיעו לכתובת שנמסרה להם - הם מצאו רק בית קטן עם חצר גדולה, ומאבטח שקיבל את פניהם הראה להם את הכניסה התת קרקעית שבין הצמחים שבחצר, שם הלכו במבוך מסדרונות עד שהגיעו אל המעלית הסודית שתיקח אותם למעמקי האדמה. כשנכנסו כולם אל חדר הישיבות העצום והמפואר של הבונקר - פתח גוסטב ואמר: "כמו שכולכם כבר יודעים - שמי גוסטב דה פוצונו. נשלחתי הנה ע"י האפיפיור לשם מימוש התכנית עליה עמלתי בשנים האחרונות, להחליף את החינוך בישראל לחינוך נוצרי מלא. שנה שלמה עבדתי על השלב הראשון של התכנית: בניית הבונקר; וכמו שאתם רואים מהפאר וההדר שבחדר הזה - הצלחתי במשימתי... מהרגע שאתם יוצאים מפה - מתחיל השלב השני".

סיפור חסידי

רוח הקודש של בעל התניא

פעם הגיעו שני יהודים להשתטח על קברו של האדמו"ר הזקן בעל התניא והשו"ע זצוק"ל, ומיד כשנכנסו - החלו לבכות בכיות נוראיות למשך זמן רב.

כשיצאו - השמש שראה את עיניהם האדומות מבכי - התעניין מדוע הם בכו, ובתגובה סיפרו לו את סיפורם:

"בצעירותינו, היינו חייטים בכפר קטן בו לא היו כלל יהודים. במשך הזמן, החיים בקרבת הגויים השפיעו עלינו ולאט-לאט הפסקנו לשמור תורה ומצוות - רחמנא ליצלן.

פעם אחת, בדרכנו לעיר אחרת, עברנו בכפר קטן בשם "פִּייעָנָא". דפקנו באחד הבתים, וביקשנו מהגוי שפתח שייתן לנו משהו לאכול - אם האוכל כשר לא עניין אותנו...

הגוי הסכים. נכנסנו, אך מיד כשסגר מאחורינו את הדלת, הבהיר לנו שנפלנו קרבן לשוד אכזרי ממנו לא נצא חיים. התחלנו להתחנן על נפשנו, אך הגוי צחק ואמר שבתמורה לכספנו- הוא נותן לנו להתפלל יום אחד לפני שנמות. באומרו כך הוא נעל אותנו בחדר חשוך - והלך.

התחלנו לשוב בתשובה ולהתפלל לה' שיצילנו. למחרת נפתחה הדלת, ולהפתעתנו - החזיר לנו הגוי את הכסף - וסיפר:

"לפני שנים, התארח בביתי יהודי צדיק שהיה חולה מאוד. זמן קצר לפני שנפטר אמר לי הצדיק, שלכשיבוא היום ויגיעו אליו שני יהודים שיבקשו ממני לאכול לא כשר - אעשה להם כך".

"הצדיק הזה היה האדמו"ר הזקן, בזכותו חזרנו בתשובה!" סיימו השניים, "איך לא נבכה?"

מאתורי הדעות

והפעם: שוליק אוזיקנט

מפקד סיירת 102, נולד בו' אנוס אב תשס"ו

1. שמוליק הוא מפקד וותיק בנתיבות. לפני שנתיים (תשפ"ג) הוא היה המפקד של סיירת 107.
2. באחד הבקרים באותה שנה הצוות מטבח לא קם, ולכן אחד המרכזים מהחטיבה הבוגרת הכין את האוכל, מה שגרם לשמוליק לסרב בכל תוקף לטעום מהאוכל. המרכז נעלב, שפך עליו דלי מים, ושמוליק בתגובה החליט שלעולם לא יחזור לחטיבה הבוגרת,
3. שנה לאחר מכן (תשפ"ד) הגנרלים שמעו את הסיפור ושלחו אותו היישר לסיירת 101. שמוליק מצידו ממש שמח.
4. בשל החלפת צוות המטבח בשפים מרוסיה, שמוליק הואיל בטובו לעלות סיירת אחת, והשנה הוא אכן היה המפקד של סיירת 102.
5. שמוליק נוהג למעט בדיבור ולדבר בשקט במקרה הצורך - בשל שיעור תורה אחד שהוא פספס בשל פטפוט עם חבריו.

היבצת !?

לשמוליק יש עוד שני אחים שנולדו ביחד, שלישיה!!! וכולם -
היו מפקדים בשנת תשפ"ג

אקסטרקט הא' ב' של הקצא

נ' נידת בכניסת קצין
ס' "סתססס עבדנו עליכסססס"
ע' עלון הקרב האחרון. מה שאתם
קוראים הרגע.
פ' "פעם אחת היה..." (המרכז
באוטובוס)
צ' צוות טכני. עד הפרטים
הקטנים.
ק' קצל"ים. מה היינו עושים
בלעדיהם?
ר' רמטכ"ל. הרבי של כולם.
ש' שטח צבאי סגור.
ת' "תצלם אותי!!!"

א' אין על המפקד שלנו
ב' בני הם
ג' גנרליה. (לא מומלץ).
ד' "די! מורחים אותנו, די!"
ה' הצגת צוות
ו' "והפלוגה! המנצחת!!"
ז' "זה המפקד שלי!" (חייל גאה)
ח' חנוכת הבית
ט' טריוויה בשבת תענוג
י' ירון המרכז התחת
כ' כחול. זה הצבע שלנו!
ל' "למה יש פה דיבורים???"
מ' "מי שלא שותה בפה..."

תפאורה

12 הספרים

ק	ש	א	ס	ע	א	ב	נ	ג	י	ש	ב	ו
ת	ו	ר	ה	צ	י	ו	ה	ש	נ	ת	ע	ה
ת	ם	ב	כ	ל	י	ש	ר	א	ל	י	ה	ל
ג	י	ל	ו	ח	ש	ש	ו	מ	ג	ש	פ	ב
ל	צ	ה	י	ר	ע	ה	ב	ה	ת	א	י	כ
כ	ו	ט	נ	ש	ק	ש	נ	מ	פ	ר	פ	ל
ג	ר	צ	ח	ה	מ	י	ז	ח	י	ב	ל	ד
ת	ו	ה	ת	ז	ו	ח	כ	צ	ר	א	ל	ו
ת	נ	ל	ט	ק	ר	ו	י	ט	ק	צ	ז	ר
ת	א	ב	צ	ש	מ	ע	י	ש	ר	א	ל	ו
פ	ל	ש	מ	ו	א	ה	ב	ת	ר	ת	ש	ד
נ	מ	י	ב	ת	י	נ	י	ר	ד	א	ו	א
ת	ה	ס	ל	פ	י	ג	ע	ת	י	פ	ל	ר
ו	ש	נ	נ	ת	ם	י	ח	ט	ר	ח	ל	ח

חילון:

- ☐ תורה ציוה
- ☐ שמע ישראל
- ☐ בכל דור ודור
- ☐ כל ישראל
- ☐ כי קרוב
- ☐ והנה
- ☐ בראשית
- ☐ וסננתם
- ☐ יאצתי
- ☐ ואהבת
- ☐ וזה כל האדם
- ☐ ישמח ישראל
- ☐ אנו רוצים

זהה את

המספרים

תשובות ופתרונות לחידות ניתן לשלוח למייל המערכת
בין הפותרים נכונה תיערך אי"ה הגרלה מיוחדת

